

TORONYIRÁNY

XVI. 6.

2022. február 6.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 5. vasárnap

Február 11. Betegek világnapja

A kiválasztás és a meghívás nem töri le szabadságunkat. Isten csak hív és ösztönöz, megvilágosít és erőt ad, de senkit nem kényszerít. Módunkban áll a hit elfogadása és visszautasítása. Isten azt akarja, hogy közte és az ember között a személyes egymásra találás értékei cserélődjenek ki. Az üdvrend felismerése és elfogadása csak elmélyíti emberségünket. Új meglátásokat ad, bizalommal tölt el létünk értelmét illetően, s ösztönzést ad arra, hogy másokban is felismerjük ezt az emelkedettebb emberi képet. A kiválasztás tehát olyan, hogy nekem is szabad választást enged. Ezért látunk a hívő emberek között is olyan változatosságot. A töprengéstől, a kérdeztől, a szeretetben megnyilvánuló buzgóságig mindenféle magatartás lehetséges.

A kiválasztottság tudata nem a beérkeztség érzését adja. A meghívást el kell fogadni. Krisztus nem hagyott kétséget aziránt, hogy az ő követésével együtt jár a kereszthordozás. Ő nem az ösztönökre épít, hanem a lelkiismeret szavára. A hit az egész ember állásfoglalása, de olyan állásfoglalás, amelyben benne van az emberi lét erkölcsi felelőssége és értékelése is. A hit annak az eldöntésének, hogy számolok az üdvösség vagy kárhozatal lehetőségével. Azért a kiválasztottság tudata csak akkor tölthet el örömmel, ha az életet beállítottam az Istentől kijelölt irányba, s meg vagyok győződve, hogy ezzel mindent megnyerek.

A vallásos élet nem lehet tartalmatlan. A belső hitélménynek külső magatartásban kell megnyilvánulnia. A tartalmat nem a földi kötelesség mögött kell keresni, hanem abban megtalálni. Az élet feladatait úgy kell szemlélni, mint azt a módot, amelyben kifejezést adhatunk Istenbe vetett hitünknek, reményünknek és az emberek iránt való szeretetünknek.

Gál Ferenc

Az Imaapostolság szándéka

Egyetemes: *A szerzetesnővérekért és a megszentelt élet élő nőikért: Imádkozunk a szerzetesnővérekért és a megszentelt élet más formáját élő nőikért, hálát adva küldetésükért és bátorságukért, hogy folyamatosan új válaszokat találjanak a mai ember előtt álló kihívásokra.*

A szentmise olvasmányai

- Iz 6,1-2a.3-8** Izajás próféta leírja prófétai küldetésének eredetét. Méltatlannak és alkalmatlannak érezte magát a feladatra, de Isten adott neki erőt és Ő tette őt alkalmassá a prófétai szolgálatra.
- 2. 1Kor 15,1-11** Pál apostol, emlékeztetve a korintusi híveket az evangélium szerinti életre, arra hivatkozik, hogy méltatlansága ellenére magától Krisztustól kapott megbízást a róla szóló tanúságtételre és az evangélium hirdetésére.
- 3. Lk 5,1-11** Jézus Simon halászbárkájából beszélve tanította az őt a parton hallgató tömeget, majd biztatására a halászok kivetik hálójukat, és irdatlan mennyiségű halat fognak.

A csodálatos halfogás

A négy első tanítványnak, Péternek és Andrásnak, Jakabnak és Jánosnak a végleges meghívásához a bevezető képet a halászat adja. Halászok voltak, és meggyőződhetek arról, hogy nem a tapasztalat és ügyesség a döntő, hanem Isten közreműködése. Ezzel a gondolattal nyugodtan bízzák magukat annak követésére, aki a földön semmit sem akar magáénak mondani, noha a természet minden erején uralkodik. Amíg Jézus tanított és az emberekkel foglalkozott, ők alkalmat találtak mesterségük folytatására és a mindennapi élelem megszerzésére. Máté és Márk csak említik, hogy Jézus szava eme munkájukból szólította ki őket. Lukács azonban kiegészíti a történetet a csodálatos halfogással.

Jézus a Genezáreti-tó partján volt és nagy tömeg szorongott körülötte. Tanítványai a hálókat rendezgették az éjszakai halászat után. A tó sok halásznak nyújtott megélhetést. Hossza 21, a legnagyobb szélessége 12 km, mélysége pedig 48 és 250 méter közt váltakozott. Felszíne és a tenger szintje alatt kb. 200 méterre van. A Hermon-hegységben eredő Jordán keresztül folyik rajta, és állandóan frissen tartja vizét. A tülekedő emberek kérdéseikkel állandóan zaklatják Jézust és mivel nem tudott nyugodtan tanítani, beszállt Péter csónakjába és kérte, hogy evezzen beljebb. Így jól látott mindenkit és vízen a hangja is jól terjedt.

Azóta Péter hajója lett az egyház jelképe. Külsőleg Péter kormányozza, de Krisztus szól belőle. Jelenléte a biztosíték, hogy a benne ülők célt érnek és nem fáradnak hiába. A tanítás befejeztével felszólítja Pétert, hogy evezzen a mélyre és vessék

ki a hálót. A hirtelen természetű galileainak ellenvetése van. Egész éjjel fáradozott testvérel, Andrással együtt, - de közben meggondolja magát. Itt van a csodatevő, kinek szavára annyi beteg gyógyult meg, azért engedelmesen hozzáfűzi: „A Te szavadra kibocsájtom a hálót.” Az eredmény nem maradt el. A háló szakadozni kezd a zsákmánytól. Kiabálnak másik két társuknak, hogy jöjjenek segítségükre. Mindkét csónakot megtöltik hallal, hogy majdnem az elmerülés veszélye fenyegeti őket. A munka egészen leköti figyelmüket és egyelőre nem is gondolnak arra, hogy kinek köszönhetik a szerencsét. Csak a végén eszmélnék rá, hogy mi történt. A Mester megköszönte, hogy rendelkezésre bocsájtotta csónakját. Aki Kánában a vendéglátókat megmentette a kellemetlen felsüléstől, az itt is nagylelkű volt a kis dologban. De még valami más is előreveti árnyékát. Később az apostoli küldetésnél mondja majd nekik, hogy ne vigyenek az útra magukkal anyagi segítséget, hanem mindig gondjuk Isten országának hirdetése legyen. Akinek szolgálnak, majd gondoskodik róluk. Megérezhették már most, hogy a jövőért nem kell aggódniuk.

A szeretet és gondoskodás meglátásán túl még valami megmagyarázhatatlan félelem is elfogta Pétert. Érzí, hogy a csoda az ő kedvéért történt, az ő számára van jelentősége. Krisztus nemcsak maga hatalmas, hanem át is ruházhatja hatalmát. Elég egy szó és a gyarló emberi kéz munkája nyomán áldás fakad. Erre nem tartja magát méltónak. Térdre ereszkedik, és csak ennyit mond: „Menj ki tőlem Uram, bűnös ember vagyok!” Nem a Mester közelsége bántja, hanem Isten nagysága mellett ráeszmél kicsínységére. Ki tudja, mire akarja őt felhasználni; őt, aki nem ismeri a törvényt és semmit abból, amit a rabbik nagyon tartanak! De megkapja a megnyugtató választ: ne féljen, mert emberek halásza lesz. Sikerülni fog az, amit most már lehetetlennek tart. Valószínű, hogy egyelőre nem fogta fel a szavak értelmét. Legfeljebb annyit, hogy munkája nyomán úgy csoportosulnak az emberek Krisztus mellé, mint ahogy a háló most megtelt hallal. A szavak Péternek szóltak, de Máté és Márk jelzik, hogy megismételte azokat mindnyájuk előtt.

A vatikáni zsinat az egyházzal azt mondja: „Istentől felemelt jelként áll a nemzetek között.” Ha valaki elfogulatlanul tanulmányozza a történelmet, rájön, hogy a zsinatnak igaza van. A történelem megvilágítja az egyház életének minden oldalát. A benne élő emberek gyarlósága mellett rá tud mutatni az isteni erőkre is. Ezzel a szentírási hellyel kapcsolatban elég arra utalni, hogy Krisztus előbbi szavai minden nemzedék előtt teljeseznek. A pápák érzik az ösztönzést, hogy a mélyre evezzenek, hogy küldjék oda a hittérítőket, ahol legnagyobb a szükség. S az evangélium hirdetőinek ma is van hatalmuk a lelkek felett. Ahogy a missziós buzgóság kétezer év óta nem hűlt ki, mert az isteni szó mindig újabb munkásokat lelkesít, úgy a hívők is csak azt érzik, hogy valami benső erő vezeti őket a hithez és kapcsolja az egyházhoz. Ez a csoda szellemi jelentése: Krisztus irányítja a tanító egyházat a tanításban és a hívő egyházban a hit elfogadásában.

A két testvérpár hite megerősödött, s mikor újra elhangzott a felszólítás a követésre, elhagytak mindent és a Mester nyomába szegődtek. Alkalmadtán még visszatértek hálóihoz, de életük célja már Isten országának szolgálata volt. Lássuk meg Krisztus intézkedésében azt a szándékot, hogy ő egyes embereket kizárólag saját munkásaiul akar szerződtetni. Függetleníti őket minden más kötelezettségtől, lekötöttségtől. Megkívánja tőlük, hogy szakítsák el a szálakat, amelyek érzelmileg az anyagi javakhoz köti őket. Ha a lelkek halászává akarnak lenni, első kötelességük a szellemi életfelfogás. Csak az emberi kötöttségtől mentes ember tud igazán eszköz lenni Krisztus országában, hogy ott és akkor vesse be a hálót, amikor Isten érdekei kívánják.

Gál Ferenc

A jólneveltség kézikönyve (5.)

A kommunikáció eszközei

1. A FIGYELMESSÉG „VEZETÉKEKEN” ÁT ÉRKEZIK

1.1. Amikor telefonáltok

Amikor mások, de akár a barátotok telefonját használjatok, természetes, hogy a beszélgetést rövidre fogjátok. Ne tegyetek úgy, mint az, aki megkérdezi: „Elnézést, telefonálhatnék?” és aztán felhívja New Yorkban élő barátját és fél óráig beszél. Vagy az is elképzelhető, hogy a ti telefonotokat használja, mert azt mondja, otthon hagyta a telefonját, aztán negyedóra múlva megszólal a mobilja. Tehát a lényeg, ne legyetek neveletlenek! Miután hívtátok a számot és létrejött a kapcsolat, amint a hívott fél beleszól a telefonba, hogy „halló”, jobb, ha rögtön, és nem egy zavarba ejtő szünet után üdvözlitek: „Jó napot!”, „Jó estét!”, „Szia!”, aszerint, hogy mikor, és kit hívok. Vigyázat: az a hangnem, mellyel bemutatkoztok a hívott félnek, könnyen meghatározhatja az egész hívás hangulatát, és a hívott fél felétek irányuló bizalmát, vagy ellenszenvét. Legyetek tehát kedvesek, már a hívás első pillanatában!

Legfőképpen azt kerüljétek el, hogy letámadjátok a másik felet, ha megkérdezi, kik vagytok. Mindig a hívó az, aki felismerhetően szól bele a készülékbe, illetve aki bemutatkozik. Nem megmondani vezeték- és keresztnevüket nagy udvariatlanság, és nagy ostobaság is egyben, mert így a hívottnak muszáj detektívesdit, vagy kitalálósdit játszania. Akkor hallgathatjuk el saját személyazonosságunkat, ha közhivataloktól kérünk információt. Ha észreveszitek, hogy rossz számot hívtatok, kérjétek elnézést, mielőtt lecsapjátok a telefont.

Amikor nem az veszi fel a telefont, akit kerestek, udvariasan kérjétek őt a telefonhoz: de mielőtt ezt megtennétek, váltsatok néhány kedves szót azzal a személlyel, aki felvette a kagylót. Ha azt válaszolják, hogy akit hívní szerettetek volna, éppen nem elérhető, ne kíváncsiskodjatok „Miért?”, „Hol van?”, „Mit csinál?” Egyszerűen mondjátok meg, kik vagytok és hagyjatok neki üzenetet.

1.2. Amikor fogadjátok a hívást

A kedvesség és a tapintatosság elengedhetetlen tulajdonsága annak, aki telefonál, de annak is, aki fogadja a hívást. Mi is bosszúsak vagyunk, amikor apró-cseprő dolgok miatt állandóan csöng a mobilunk méghozzá a legkülönbözőbb pillanatokban és a leghetetlenebb vagy éppen a legalkalmatlanabb helyzetekben: a moziban, a könyvtárban, családi ebéd közben, temetés alatt, még a fürdőben is...

Aki telefonál, nem tudhatja, mit csinál éppen az, akit fölhívott: a mobiltelefon tulajdonosának a dolga kikapcsolni a készüléket, hogy elkerülje a kellemetlen helyzeteket.

Abban az esetben, ha mégis bekapcsolva hagyátok, a legjobb, ha az első csöngésnél kikapcsoljátok, és nem gondoljátok: „Ha már úgyis megzavart, akkor válaszolok.” A kikapcsolás udvarias gesztus és a tisztelet jele lesz a körülöttetek lévőkhöz felé.

Telefonbeszélgetéseiteket lehetőleg próbáljátok meg a többiektől távolabb intézni: ne kényszerítsetek arra másokat, hogy a hörcsögötök haláltusájának minden részletét végighallgassák. Csak fölöslegesen elvonnátok a figyelmüket.

Ha valaki olyan pillanatban hív titeket, amikor nem tudtok, vagy nem akartok beszélni, udvariasan mondjátok meg neki, hogy hívjon benneteket vissza. Még jobb, ha ezt ti teszitek meg anélkül, hogy részletesen elmesélnétek a miéért és hogyanját. Nem illendő a telefonbeszélgetés közben mást csinálni: tévét nézni, beszélgetni másokkal, dolgozni a számítógépen, vagy éppen enni... Éreztesétek azzal, aki felhívott benneteket, hogy neki szentelitek minden figyelmeteket. Lehetőleg ne várokoztassátok meg, pláne ne hosszú ideig: a rejtett üzenet ebben az esetben így szól: „az én időm fontosabb, mint a tiéd”, ez nem túl kedves megnyilvánulás.

Abban az esetben, ha ti veszitek fel a telefont, de a hívás nem nektek szól, ne rejtőzzetek el a vonal másik végén: bármiféle titkolódzás nélkül mondjátok meg a hívónak, kik vagytok. Ha netalán a hívó nem fedte fel a kilétét, udvariasan megkérdezhetitek, hogy kivel beszéltek anélkül, hogy túl kíváncsiskodók lennétek és egyre több bensőséges kérdést tennétek föl: „És mégis mennyire ismeri jól az anyukámat?” Ha a kért személy nem tud rögtön odamenni a telefonhoz, ne részletezzétek az okát: „éppen a mellékhelyiségben van, mindjárt jön”, vagy „mindjárt fölkeltem, mert alszik, hallom, ahogy horkol”. Továbbá, ha nálatok van a telefon, ne ordítsatok át a lakás egyik végéből a másikba. Menjetek el a keresett személyhez és adjátok oda neki a telefont.

Ha a kért személy nincs otthon, ne kezdjétek el róla pletykálkodni annak, aki őt hívta, legfőképpen, ha nem tudjátok milyen kapcsolatban állnak egymással. Nehogy azt mondjátok az édesapátról: „Elment futni, hogy levezze az a sok feszültséget, ami az irodában éri amiatt a dromedár főnöke miatt” - és aztán kiderül, hogy aki keresi, az pont a főnöke.

Egyszerűen mondjátok meg, hogy a kért személy elfoglalt, vagy nincsen telefonközeli, és hogy vissza fogja hívni. Esetleg megkérdezhetitek, hogy akar-e üzenetet hagyni: kérdezzétek meg tehát nevét, telefonszámát és mindezt jegyezzétek le a hívás dátumával együtt. Inkább ne bízzatok a memóriátokban, minthogy felidegesítsétek a nővéreket: „Hívott valaki.” - „Ki volt?” - „Hát, nem tudom.” - „Nem Márk volt?” - „Hm, lehet.” - „És mit mondott neked?” - „Nem emlékszem... Á igen, csütörtök este... vagy talán péntek... De nem hallottam jól.” - „MI AZ, HOGY NEM HALLOTTAD JÓL!?” Nem lesztek ugyan tökéletes személyi titkárok, de egy kis erőfeszítést azért lehet tenni.

(Folyt. köv.)

Paola Dessanti

Vasárnapi jegyzet

Lourdes: égi sark ereje 1.

..... Napló 1986-ból

Orthez, Gascogne-i kisváros pálmás utcáival, sziklás medrű kis folyójával, a vasárnapi békesség szeptemberi Naparanyával mintha a közeli Lourdes kapuja lenne. Annyi egyszerűséget, tisztaságot lát az ember, hogy természetesnek veszi a francia szimbolisták egyik jelesének itteni jelenlétét. Igaz, hogy Francis Jammes már 48 esztendeje nincs az élők sorában, de költészetének – főleg imádságos-verseinek bensősége mintha ma is védelembe venné a városkát, ahol életének jó részét töltötte a költő. Itt halt meg. A gascogne-i táj, a Pireneusok (ahol született: Tournay) úgy „települtek” költeményeibe, hogy helynevek említése nélkül is beszélnek a vidékről, s azzal a részvétellel, amellyel Jammes öregekről, gyermekekről, bocikról, kutyákról, s a teremtett világ kis részleteiről szólni tudott. Ahogyan a fájdalmas olvasóban, ebben a szívszorító öt strófás fohászkodásban. Csak egyik sorát idézem a Megfeszítettés titkáinak: „Négy égtájért, mely megfeszíti a Világot... Üdvözlégy Mária.” A busz éles kanyart vesz, a folyócska zuhatagai még egyszer előtűnnek, s aztán már a távol hegyóriái veszik át az uralmat. Részek után a hatalmas egység: a láncszerűen kapcsolódó Pireneusok.

Amott, ár a völgyi fehér házsorok, Lourdes, a négy égtájából az egyik „sarkpont”, amely akkor is képes fenntartani a világot, ha minden tartóerő megszakad. Különös érzés fog el, a magammal hozott Sik Sándor kötetért nyúlok. Kihalászom táskám ebéd-morzsaí közül. Az igazi Máriáknál lapozom fel: „Ó Máriák / Besnyőn és Somlyóban és Pócsán és Zellen, / Lorettóban, Lourdes-ban, Fatimában, a Karmelen, és Athoson, / Guadalupén és Nagaszakiban, / akiknek arca elé ezerével ömlik az emberiség...”

Itt, Lourdes-ban egy 14 éves kislány látomásai nyomán, amely jelenések annyi öröme gyógyulást és gondot okoztak 1858 óta. Gondot azoknak, akik az észelvség rideg parancsaival közelítették meg a helyet, nemegyszer cinikus hányavetiséggel. A környezet panorámája kétségtelen ellentmondani látszik mindenféle egyszerűségnek –, egy kislány történetének, aki azon a februári napon száraz gallyat gyűjteni indult. Cipőjét húzta is éppen, hogy átkeljen a hideg folyón, amikor léghuzatot érzett. De a fák nem mozdultak. S amikor a szép Hölgyet a barlangban meglátta, maga is kételkedett látomásában...

A hegyek fenségesen, mégis szelíden ragyognak az alkonyi fényben, amikor megérkezünk. A Gave szinte zsongító víz-zeneje, az ezer, meg ezer énekhang – később: gyertyafény – arra a másik „ellentmondásra” utalnak, amelyet a századvégen egyszerűen „ártatlan hitnek” nevezhetünk, amely képes e hatalmas ormokat is arrébb mozdítani. Lehet ez a hit törekeny, mindig virasztásra készető, ám hozzá képest minden más törekenyebb. Hogy mennyire így van, elég végig tekinteni hétköznapi Lourdes-i zárándoklatain. Már a bejegyzett számok vallanak.

A Cité Saint-Pierre (Szent Péterről elnevezett zárándok-negyed) fogad éjszakai nyugovóra, s asztalhoz reggel, délbén és este. Színes találkozóhelye ez a világnak. Az ebédlőben indiai apáccal társalgunk, akik Rómában tanulnak, németek, olaszok, spanyolok állnak ebédre várva, perze a magyarok sem hiányoznak. Talán egy napra sem. Egyetemista francia szakos magyar lány nyelvet tanulni jár e zárándokszállásra, nyaranta. Tanévkezdésig karitatív (felszolgálói munkát) végez. Minket is ő világosít fel, bemondón keresztül, amikor közérdekű dolgokról van szó.

Mons. Jean Rodhain 1955-ben gondolt arra, hogy a Szent Szűz jelenésének város-határában ezt a menedékhelyet fölépítse azoknak, akik szegény zárándokokként érkeznek ide. 31 esztendeje Rodhain atya szándékát így fogadta Lourdes akkori püspöke, Thess: „Egy terv, ami szívem közepébe költözött, s amely a kereszténység szándékaira válaszol.” Így leszünk mi is az egyik, a Szent Jakabról elnevezett zárándokház vendégei. Véletlenül kapjuk ezt a házat? Inkább figyelmességéből, hogy akik Szent Jakabhoz indultunk Compostellába, Lourdes-ban is emlékezzünk úti célunkra. Azt hiszem, ha egyszer Compostella visszanyeri európai zárándokhely rangját, az útvonalra Lourdes-t már nagybetűkkel írják. A Citében az intimitás ragad meg. P. Rodhain akörül a kápolna körül építette fel a menedékházat, amely pontos mása a hajdani jószágtartó akolnak, ahol Bernadette az itt lévő mezőn vigyázott a bárányokra a jelenések évének január 14. napjáig. A kápolna Szent Bernadette néven ismert.

A szentély-részben egyszerű feszület (pásztoember faraghatta), oldalt gótikus Madonna-szobor. A bejáratnál Ruzsik Vilmos párizsi magyar lelkész fogad, aki mindent előkészített zárándokcsoportunk fogadására. Még Lékai bíboros írt neki ez ügyben, két alkalommal is. Amikor a második levelét megkapta, értesült - Magyarország prímása meghalt. „Örömmel látnak itt minden zárándokot. Mária Lourdes-ban mindenkinek tartogat örömet. Színyugalmat.” – mondja Ruzsik atya, mielőtt püspökeink és a papjaink körbeállják a kecskelábú Úr-asztalt, s megkezdik a vasárnap esti szentmisét. Most még nehezen tudnék erről többet írni. Toronyóra zenéje hangzik fülemben, gregorián dalban, s az elűtött óra jelhangja.

† Tóth Sándor

hírek információk

Száztízezer forint adomány gyűlt össze a Szeretet nevében Szent Erzsébet ünnepétől Karácsonyig elnevezésű jótékonyági akció során, melyet a Belváros Plébánia, a Millenniumi Kávéház, illetve a Zabosfai Zöldséges közösen szervezett. Az adományt január 25-én vette át Ritz Judit, a Szeged-Csanádi Egyházmegye fenntartásában működő Kálvária Védőotthon főigazgatója.

Vendégségben az Úrnál címmel február elsején nyílt kiállítás a Székesegyház nyugati tornyában. A MANK Magyar Alkotóművészeti Közhasznú Nonprofit Kft., a Magyar Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeum, valamint a Szegedi Dóm Látogatóközpont közös tárlatán azok a képző-, ipar- és fotóművészeti alkotások láthatók, melyeket az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszushoz kapcsolódó pályázaton az öt tagú zsűri kiválasztott. A vándorkiállítással szeretnék megmutatni az embereknek, hogy az eucharisztia szentsége miként inspirálja a művészeti alkotások megszületését. A tárlat keddtől vasárnapig 9 és 17 óra között nézhető meg.

A Lourdes-i Mária-jelenések évfordulójához közeledve a Belvárosi Plébánia közössége az idén is Lourdes-i kilencedet végez, melyre szeretettel hívja és várja Szűz Mária tisztelőit. Az imaalkalmak február 10-én, csütörtöktől február 18-ig, a következő hét péntekig minden este 17 órakor kezdődnek a Dóm szentségi-kápolnájában. Az imaalkalmakhoz imafüzetet biztosítanak a szervezők.

Február 10-én, csütörtökön délután öt órakor nyílik a Bálint Sándor eucharisztia tiszteletéről szóló kiállítás a Szegedi Dóm Látogatóközpontban. Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus kései gyümölcének tekinthető tárlatnak aktualitást ad, hogy jelenleg is tart a legszegedibb szegedi boldoggá avatási folyamata. Serfőző Levante oktatási helynök elmondta, áttekintették a hitvalló tudós hagyatékát, és kiemelték abból az eucharisztia tiszteletéhez kapcsolódó tárgyakat, írásokat, különös tekintettel az 1930-as és az 1940-es évekre. Bálint Sándor feldolgozta többek között egy középkori Szegedhez köthető eucharisztikus csoda, egy vérző ostya történetét. A kegyhely ugyan a török időkben elpusztult, azonban a tisztelete tovább élt, ennek nyomait a neves néprajzkutató megtalálta. Az időszaki kiállítás húsvétig tekinthető meg a látogatóközpont nyitva tartási idejében – keddtől vasárnapig 9 és 17 óra között.

Az algyői Szent Anna templomban február 10-én, a móravárosi Szent Kereszt templomban február 11-én emlékeznek meg a Betegek Világnapjáról, mely alkalmából mindkét helyszínen 16 órakor celebrál szentmisét Fazakas Attila kórházlelkész. Az imákat a betegekért és a betegek körül szolgálatot teljesítő orvosokért, ápolókért, önkéntes segítőkért, valamint a családtagokért ajánlják fel. A két közösség tagjai ezúttal otthonaikban, egyénileg imádkozzák a lourdes-i kilencedet.

Életigenlés, az élet szeretete és a mindennapok öröme a mondanivalója a Tenyérvonal című irodalmi estnek, melyre Borovics Tamás és Poroszlay Kristóf előadásában február 12-én, szombaton kerül sor a Szegedi Dóm Látogatóközpontban. A színművészek kifejezetten a Dóm Művészeti Szalon színpadára álmodták meg előadásukat. Faludy György gitár- és zongorakísérettel előadott irodalmi művei mellett a Szegedi Nemzeti Színház két színművészeinek személyes élményei is hallhatók, melyek által megértheti a közönség, hogy az élet borzalmi és nehézségei ellenére is lehet boldogan élni. A délután 5 órakor és este 7 órakor kezdődő előadásokra belépők a Látogatóközpont jegypénztárában (Dóm tér 16.) keddtől vasárnapig, 9 és 17 óra között kaphatók.

Az újszegedi Árpád-házi Erzsébet templomban (Torontál tér 4.) február 12-én, szombaton 19 órakor Taize-i énekes imaórát tartanak. Szeretettel várják mindazokat, akikhez közel áll a Taize-i lelkiesség.

A Belvárosi Plébánia az idén is megrendezi hittanosai, illetve családtagjaik számára az asztalifoci (csocsó) bajnokságot. A seregszmlét az iskolai vagy plébániai hitoktatásban, a plébánia kisebb közösségeiben résztvevő, illetve a Dómban tartott szentmiséken résztvevő diákoknak és családtagjainak hirdetik. A kizárólag amatőr versenyzők számára rendezett megmérettetést február 12-én, szombaton délután rendezik a Belvárosi Plébánia hittantermében (Dóm tér 15.).

A bajnokságra nevezni egyénileg vagy két fős csapatokban lehet. Egy versenyző több kategóriában is indulhat, de kategóriánként csak egyszer.

A nevezők három kategóriából választhatnak:

ISKOLÁS kategória (6-12 év közötti hittanosok és barátaik - fődíj: *Grazy Jump trambulinpark belépő*);

IFJÚSÁGI kategória (13-16 év közötti hittanosok és barátaik - fődíj: *Grazy Jump trambulinpark belépő*);

CSALÁDI kategória (egy gyerek és egy szülő/nagyszülő - fődíj: *Landventure városi nyomozójáték küldetés*).

Jelentkezési határidő: február 8.

A versenyre a nevezési díj 400,- Ft/fő/kategória, melyet a helyszínen, a bajnokság napján kell befizetni. További információ a belvárosi plébánia világhálós oldalán, a szegedidom.hu honlapon olvasható.

Február 13-ig várja az érdeklődőket a Szegedi Dóm Látogatóközpont kis termében látható, A Doni fotós - Kórházvonattal a Don-kanyarban című időszaki kiállítás. Reményi József második világháborús katonatiszt fényképeiből nyílt tárlatot az intézmény nyitva tartási idején, keddtől vasárnapig 9 és 17 óra között nézhetik meg az érdeklődők.

Pályázatot hirdet főigazgatói állás betöltésére a Boldogasszony Iskolánövérék fenntartásában működő szegedi Karolina Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium, Alapfokú Művészeti Iskola és Kollégium. A pályázat beadásának határideje: február 15. Részletek a rendtartomány honlapján (iskolanoverek.hu/hirek/rendtartomany-hirei/palyazati-felhivas) olvashatók.

A Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitászmunkatársai kéri, hogy akik tehetik, segítsék munkájukat téli ruházati adományokkal. A jó állapotú, tiszta, használható ruhadarabokból álló felajánlásokat az Alföldi utca 46. szám alatt található raktárba kéri eljuttatni csütörtökönként 14 és 16 óra között. Amire most kiváltképp nagy szüksége van a rászorulóknak: férfi téli dzseki (nem szövetkabát), férficipő, alsónemű, valamint takaró és hálósák. Az Egyházmegyei Karitászmunkatársak a világhálón: szegedcsanadikaritasz.hu oldalon érhető el, ahol további információ olvasható a szervezet munkájáról.

Az utóbbi napokban a régiókban is tapasztalható szélvihar megrongálta az újszegedi temető sírjait. Ezért kéri a hozzátartozókat, hogy síremlékeiket ellenőrizzék, főként a fejrészek állapotát, megelőzve ezzel az esetleges baleseteket.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, † Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.